ĢENERĀLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES [*ELEANOR SHARPSTON*] SECINĀJUMI,

sniegti 2006. gada 5. decembrī [1]

1. Ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu *Bundesgerichtshof* (Federālās Augstākās tiesas) piektā kriminālllietu palāta lūdz paskaidrot, kā jāsaprot vārdi "tie paši nodarījumi" un krimināsoda "izpildes" jēdziens 1985. gada 14. jūnija Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu [2] (turpmāk tekstā — "KĪŠN"), 54. pantā. Ieniedzējtiesa vēlas arī noskaidrot, vai izpildes definīciju ietekmē tas, ka valsts iekšējās tiesībās tiek transponēts Padomes 2002. gada 13. jūnija pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm [3] (turpmāk tekstā — "Pamatlēmums").

Atbilstošās tiesību normas

KĪŠN

2. Atbilstoši 1. pantam Protokolā, ar ko Šengenas *acquis* iekļauj Eiropas Savienības sistēmā [4] (turpmāk tekstā — "Protokols"), trīspadsmit dalībvalstis, tostarp Itālija un Vācija, ir pilnvarotas izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību tā dēvētā "Šengenas *acquis*" piemērošanas jomā.

3. Protokola pielikums nosaka, ka "Šengenas *acquis*" ietver Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdību, Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu par kontroļu pakāpenisku atcelšanu pie kopīgām robežām [5] (turpmāk tekstā — "Šengenas nolīgums") un it īpaši — KĪŠN.

4. Protokols paredz, ka, sākot ar datumu, kad stājas spēkā Amsterdamas līgums, proti,

1 — Oriģinālvaloda — angļu.

2 — OV 2000, L 239, 19. lpp.

3 — OV 2002, L 190, 1. lpp. [OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 19. nodaļa, 6. sējums, 34.–51. lpp.]

4 — Ar Amsterdamas līgumu pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (turpmāk tekstā — "LES") un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam.

5 — OV 2000, L 239, 13. lpp.

1999. gada 1. maiju, Protokola 1. pantā norādītajām trīspadsmit dalībvalstīm, ietverot Nīderlandi un Beļģiju, nekavējoties tiek piemērots Šengenas *acquis* [6].

5. KĪŠN 54.–58. pants veido III sadaļas ar virsrakstu "Policija un drošība" 3. nodaļu ar virsrakstu "*Non bis in idem* principa piemērošana".

6. 54. pants nosaka, ka "personu, kura ar galīgu tiesas spriedumu notiesāta vienā Līgumslēdzējā pusē, nedrīkst par to pašu nodarījumu notiesāt citā Līgumslēdzējā pusē, ar nosacījumu, ka notiesāšanas gadījumā sods jau ir izciests, to izcieš vai to vairs nevar izpildīt atbilstīgi tās Līgumslēdzējas puses likumiem, kurā spriedums pieņemts".

7. 55. pants Līgumslēdzējai pusei ļauj "ratificējot, pieņemot vai apstiprinot šo konvenciju, [..] deklarēt, ka 54. pants tai nav juridiski saistošs", ja nodarījums, par kuru pieņemts citas valsts tiesas spriedums, pilnībā vai daļēji izdarīts tās teritorijā, ja šis nodarījums ir pārkāpums, kas vērsts pret valsts drošību vai citām tikpat būtiskām šīs Līgumslēdzējas puses interesēm un/vai to ir izdarījusi kāda šīs Līgumslēdzējas puses amatpersona, pārkāpjot amata pilnvaras.

8. 56. pants paredz, ka, "ja Līgumslēdzējā pusē pie atbildības tiek saukta persona, kuru tiesājot, attiecībā uz tiem pašiem nodarījumiem, ir pieņemts galīgais tiesas spriedums citā Līgumslēdzējā pusē, ar šiem nodarījumiem saistītais brīvības atņemšanas laika periods, kas izpildīts šajā pēdējā Līgumslēdzējā pusē, atskaitāms no uzliktā soda. Ciktāl to pieļauj valsts tiesību akti, sodi, kas neietver brīvības atņemšanu, arī ir jāņem vērā".

Pamatlēmums

9. Pamatlēmums tika pieņemts, ņemot vērā Līguma par ES VI sadaļu ar virsrakstu "Noteikumi par policijas un tiesas iestāžu sadarbību krimināllietās", un konkrētāk — balstoties uz LES 31. panta a) un b) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

10. Kā atzīmēts Pamatlēmuma preambulas sestajā apsvērumā, tas ir "pirmais konkrētais pasākums, ar kuru kriminmāltiesību jomā īsteno savstarpējas atzīšanas principu, kuru [1999. gada Tamperes] Eiropadome raksturojusi kā tiesu iestāžu sadarbības "stūrakmeni"".

6 — 2. panta 1. punkta pirmā daļa.

11. Pamatlēmumam ir divi pamatmērķi: pirmkārt, atcelt tādu personu, kuras izvairās no soda izpildes pēc tam, kad attiecībā uz tām ir ticis pieņemts galīgs notiesājošs spriedums, formālās izdošanas procedūras starp dalībvalstīm, un, otrkārt, paātrināt aizdomās turētu personu izdošanas procedūras. Tiek atcelta pastāvošā izdošanas sistēma starp dalībvalstīm, un tā tiek aizstāta ar jaunu, vienkāršotu un ātrāku nodošanas sistēmu, saskaņā ar kuru iepriekš minētās personas nodod starp tiesu iestādēm sodu izpildei vai krimināl vajāšanai [7].

12. Saskaņā ar desmito apsvērumu "Eiropas apcietināšanas ordera mehānisma pamatā ir augsta dalībvalstu savstarpēja uzticība".

13. 1. panta 1. punkts definē Eiropas apcietināšanas orderi kā tiesas nolēmumu, ko izsniedz dalībvalsts (turpmāk tekstā — "izsniegšanas dalībvalsts"), lai cita dalībvalsts (turpmāk tekstā — "izpildes dalībvalsts") apcietinātu un nodotu attiecīgo personu krimināl vajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli. Saskaņā ar 1. panta 2. punktu dalībvalstīm ir jāizpilda ikviens Eiropas apcietināšanas orderis, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu un saskaņā ar Pamatlēmuma noteikumiem.

14. 2. panta 1. punkts apraksta Eiropas apcietināšanas ordera piemērošanas jomu: "Eiropas apcietināšanas orderi var izsniegt par darbībām, par kurām izsniegšanas dalībvalsts tiesībās paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, kura maksimālais ilgums ir vismaz 12 mēneši, vai par jau piespriestu sodu vai jau piemērotu drošības līdzekli, kuru ilgums ir vismaz četri mēneši."

15. 2. panta 2. punktā ir uzskaitīti nodarījumi, kuri, ja par tiem izsniegšanas dalībvalstī var piemērot brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, ir pamats nodošanai, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi. 2. panta 4. punkts noteic, ka "tādu nodarījumu gadījumā, uz ko neattiecas 2. punkts, nodošanu var pakļaut nosacījumam, ka darbības, par kurām izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, uzskata par nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesībām, neatkarīgi no tā sastāva elementiem vai kvalifikācijas".

16. 3. pantā ir izklāstīti pamati, kuru dēļ izpildes dalībvalsts tiesu iestādēm ir pienākums atteikt Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu, tai skaitā gadījumi, kad šāda

7 — Piektais apsvērums.

iestāde "ir informēta par to, ka par pieprasīto personu dalībvalstī pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tādu pašu nodarījumu, ar nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas dalībvalsts tiesībām" [8].

17. 4. pantā ir izklāstīti pamati, kuru dēļ izpildes tiesu iestāde var atteikt Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu. Izpildīšanas atteikums cita starpā tiek pieļauts šādos gadījumos:

— ja izpildes dalībvalstī veic personas, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, kriminālvajāšanu par to pašu darbību, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā (4. panta 2. punkts);

— ja izpildes dalībvalsts tiesu iestādes ir nolēmušas vai nu neveikt kriminālvajāšanu attiecībā uz nodarījumu, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā, vai procesu apturēt vai ja dalībvalstī attiecībā uz pieprasīto personu par tām pašām darbībām ir pieņemts galīgs spriedums, kas liedz procesu turpināt (4. panta 3. punkts);

— ja izpildes tiesas iestāde ir informēta par to, ka trešajā valstī par pieprasīto personu pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tām pašām darbībām, ar nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas valsts tiesībām (4. panta 5. punkts).

18. 5. pants noteic garantijas, kas izsniegšanas dalībvalstij jāsniedz īpašos gadījumos. 5. panta 1. punkts noteic, ka, "ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts, lai izpildītu sodu vai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kas piespriests aizmuguriski, un ja pavēste nav tikusi tieši izsniegta attiecīgajai personai vai ja tā citādi nav informēta par tiesas sēdes vietu un laiku un tāpēc nolēmums pieņemts aizmuguriski, tad nodošanu var pakļaut nosacījumam, ka izsniegšanas tiesu iestāde sniedz garantijas, ko uzskata par pietiekamām, lai garantētu personai, par kuru izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ka tai būs iespēja lūgt lietas atkārtotu iztiesāšanu izsniegšanas dalībvalstī un ka tā tiks tiesāta klātienē".

19. 34. pants noteic, ka dalībvalstīm jāveic vajadzīgie pasākumi, lai līdz 2003. gada 31. decembrim panāktu atbilstību Pamatlēmuma noteikumiem.

8 — 3. panta 2. punkts.

20. Komisija savos apsvērumos norādīja, ka Itālija ir pietiekami transponējusi Pamatlēmumu valsts tiesībās, bet *Bundesverfassungsgericht* (Federālā Konstitucionālā tiesa) ar 2005. gada 18. jūlija spriedumu ir anulējusi tiesību aktu, ar kuru Pamatlēmums tika transponēts Vācijā. Tā rezultātā Bundestāgs [*Bundestag*] pieņēma jaunu transponējošu likumu 2006. gada 20. jūlijā, īsi pēc tam, kad notika tiesas sēde izskatāmajā lietā. Tas stājās spēkā 2006. gada 2. augustā [9].

Valsts tiesvedība un prejudiciālie jautājumi

21. Iesniedzējtiesa šobrīd izskata Krecingera [*Kretzinger*] kasācijas sūdzību par *Landgericht Augsburg* (Augsburgas Apgabaltiesa) notiesājošu spriedumu. Iesniedzējtiesa faktus pamata tiesvedībā apraksta šādi.

22. Divos gadījumos — 1999. gada maijā un 2000. gada aprīlī — Krecingers ar kravas automašīnu pārvadāja cigaretes, ko trešās puses kontrabandas ceļā bija ievedušas Grieķijā, caur Itālijas un Vācijas teritoriju ar galamērķi Apvienotajā Karalistē. Cigaretes bija paslēptas zem citas kravas. Tās nevienā brīdī netika uzrādītas atmuitošanai.

23. Pirmo preču partiju, kurā bija 34 500 bloki kontrabandas cigarešu, Itālijas *Guardia di Finanza* [Finanšu policijas] amatpersonas aizturēja 1999. gada 3. maijā. Itālijas policija īslaicīgi paturēja Krecingeru apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā. 2001. gada 22. februārī *Corte d'Appello di Venezia* [Venēcijas Apelācijas tiesa], apmierinot apelācijas sūdzību, ko prokurors bija iesniedzis par pirmās instances tiesas attaisnojošo spriedumu, aizmuguriski atzina Krecingeru par vainīgu 6900 kilogramu ārvalstu izcelsmes kontrabandas tabakas importēšanā un turēšanā un muitas nodevas nesamaksāšanā par šo tabaku. Tā piemēroja "viena gada un astoņu mēnešu brīvības atņemšanas sodu [..] par abiem nodarījumiem, par kuriem viņš tika apsūdzēts". Šķiet, ka sods ticis piespriests nosacīti. Saskaņā ar Itālijas tiesībām, šis spriedums šobrīd ir kļuvis galīgs.

24. Otrajā preču partijā bija 14 927 bloki kontrabandas cigarešu. Itālijas *Guardia di Finanza* apturēja Krecingeru 2000. gada 12. aprīlī. Viņš atkal īslaicīgi atradās apcietinājumā Itālijas policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā. Ar 2001. gada 25. janvāra spriedumu *Tribunale di Ancona* [Ankonas Tiesa], atkal aizmuguriski, un piemērojot tās pašas Itālijas tiesību normas, piesprieda divu gadu (reālu) brīvības atņemšanas sodu. Arī šis spriedums saskaņā ar Itālijas tiesībām ir kļuvis galīgs.

25. Iesniedzējtiesa atzīmē, ka, lai gan tā vairākkārt ir lūgusi paskaidrot šos spriedumus, tā nav spējusi precīzi noskaidrot, uz

9 — *Bundesgesetzblatt* 2006, I daļa, Nr. 6, 25.07.2006.

kurām importa nodevām attiecās katrs no spriedumiem, un it sevišķi — vai kāds no tiem, vai arī abi no tiem attiecās uz apsūdzībām vai spriedumu par krāpšanu muitas jomā.

26. Krecingers *Landgericht Ausburg* tika apsūdzēts par izvairīšanos no muitas nodevu maksāšanas saistībā ar sākotnējo kontrabandas preču ievešanu Grieķijā (noziedzīgs nodarījums saskaņā ar Vācijas nodokļu kodeksa 374. pantu) un tika atzīts par vainīgu. *Landgericht* viņam piesprieda viena gada un desmit mēnešu brīvības atņemšanu par pirmo preču partiju un viena gada brīvības atņemšanu par otro preču partiju.

27. *Landgericht Augsburg* zināja par Itālijas notiesājošajiem spriedumiem, bet tā atzīmēja, ka Krecingeram Itālijā piespriestie sodi nebija izpildīti. Tā uzskatīja, ka, kaut gan divu notiesājošo spriedumu Itālijā un tās pašas lēmumu pamatā bija vienas un tās pašas cigarešu partijas, KĪŠŅ 54. pants nebija piemērojams.

28. Šķiet, ka Itālijas iestādes nav veikušas pasākumus saskaņā ar Pamatlēmumu, lai Itālijā izpildītu notiesājošos spriedumus.

29. Krecingers iesniedza kasācijas sūdzību *Bundesgerichtshof* krimināllietu palātā (iesniedzējtiesa). Šī tiesa šaubās, vai *Landgericht Augsburg* pieņemtais sprieduma pamatojums ir saderīgs ar ES tiesībām.

30. Konkrētāk, tā apšauba minētās tiesas secinājumu, ka Itālijā attiecībā uz Krecingeru pieņemto notiesājošo spriedumu rezultātā nav jāpiemēro KĪŠN 54. pantā iekļautais *ne bis in idem* princips un ka tādēļ to rezultātā nav aizliegts izskatīt krimināllietu Vācijā. Tādēļ tā vēlas noskaidrot, vai, pamatojoties uz nepārtrauktu braucienu no Grieķijas uz Ziemeļeiropu, "kontrabandistu var sodīt atsevišķā kriminālties vedībā katrā dalībvalstī, ko viņš šķērso, par nodokļu tiesību pārkāpumu, kas tiek izdarīts katru reizi, kad viņš šķērso robežu, tādējādi, ka viņam šie sodi var būt jāizcieš secīgi, vai arī ir tā, ka spriedums, kas vienā dalībvalstī ir ticis pieņemts attiecībā uz (tikai) vienu šīs kontrabandas pārvadāšanas daļu, var liegt turpmāku kriminālvajāšanu visā Eiropas teritorijā".

31. Tādēļ iesniedzējtiesa lūdz Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādiem jautājumiem:

"1) Vai tā ir kriminālvajāšana par "to pašu nodarījumu" KĪŠN 54. panta izpratnē, ja Itālijas tiesa ir tiesājamo notiesājusi par

ārvalstu kontrabandas tabakas ievešanu un turēšanu Itālijā, kā arī par nodokļa, kas maksājams uz robežas, nemaksāšanu, un saistībā ar attiecīgo preču agrāku saņemšanu Grieķijā tiesājamo Vācijas tiesa vēlāk notiesājusi par izvairīšanos no (formāli) Grieķijas ievedmuitas nodevu maksāšanas, kas bija jāmaksā iepriekš, trešām personām ievedot preces, ciktāl tiesājamais jau no paša sākuma pēc preču saņemšanas Grieķijā bija paredzējis tās transportēt caur Itāliju uz Apvienoto Karalisti?

2) Vai sods jau "ir izciests" vai "to izcieš" KĪŠN 54. panta izpratnē,

a) ja tiesājamajam piespriests brīvības atņemšanas sods, kas saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām tika piespriests nosacīti;

b) ja tiesājamais īslaicīgi atradies apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā un šādu apcietinājumu saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām ieskaita vēlākā brīvības atņemšanas soda izpildē?

3. Vai jēdziena "izpilde" interpretāciju KĪŠN 54. panta izpratnē ietekmē tas,

a) ka (pirmā) sprieduma pasludināšanas valsts pēc Padomes 2002. gada 13. jūnija pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002 L 190, 1. lpp. [OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 19. nodaļa, 6. sējums, 34.–51. lpp.]) transponēšanas valsts iekšējās tiesībās var jebkurā laikā izpildīt savu spriedumu, kas atbilstoši valsts tiesībām ir stājies spēkā;

b) ka sprieduma pasludināšanas valsts tiesiskās palīdzības lūgums par notiesātā izdošanu vai sprieduma izpildīšana šajā valstī nav automātiski iespējama, jo spriedums tika pasludināts aizmuguriski (*in absentia*)?"

32. Austrijas, Čehijas, Vācijas, Polijas, Spānijas un Zviedrijas valdības, kā arī Komisija ir iesniegušas rakstveida apsvērumus. Krecingera advokāts tika nozīmēts tikai pēc tam, kad bija notecējis rakstveida procesa termiņš. Tādēļ Krecingera galvenie apsvērumi tika iesniegti 2006. gada 4. jūlija tiesas sēdē, kurā

mutvārdu apsvērumus iesniedza arī Vācija, Nīderlande, Spānija un Komisija.

33. Jāpiezīmē, ka rakstveida apsvērumi tikai iesniegti pirms sprieduma lietā *Van Esbroeck*[10]. Tomēr Tiesas sēde notika pēc tam, kad bija pasludināts spriedums šajā lietā.

Izvērtējums

Pirmais jautājums

34. Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, ko nozīmē frāze "tie paši nodarījumi" KĪŠN 54. pantā un, konkrētāk, vai kontrabandas preču transportēšana ar kravas automašīnu no Grieķijas caur Itāliju ar galamērķi Apvienotajā Karalistē var tikt uzskatīta par to pašu nodarījumu šī panta izpratnē, ja tiesājamais jau no paša sākuma bija paredzējis šīs preces transportēt no Grieķijas uz Apvienoto Karalisti.

35. Es uzskatu, ka uz jautājumiem, kas izriet no pirmā jautājuma, tagad ir atbildēts spriedumā lietā *Van Esbroeck*, kurš ir ticis apstiprināts tam sekojošajā judikatūrā[11].

36. Spriedumā lietā *Van Esbroeck* Tiesa atzina, ka "vienīgais kritērijs, kam ir nozīme" KĪŠN 54. panta piemērošanā, ir tas, ka jānotiek "nodarījuma būtības kvalificēšana [i], ko saprot kā konkrētu apstākļu, kas nedalāmi savstarpēji saistīti, esamību"[12]. Attiecīgie nodarījumi ir uzskatāmi par "tiem pašiem nodarījumiem", ja tie ir "savstarpēji nedalāmi saistīti laikā, [telpā] un [..] arī pēc to objekta"[13]. Tiesa nepiekrita, ka, lai nodarījumi tiktu atzīti par "tiem pašiem nodarījumiem" KĪŠN 54. panta izpratnē, aizsargātajām juridiskajām interesēm vai nodarījumu juridiskajai kvalifikācijai jābūt identiskai[14]. Valsts tiesai, ņemot vērā faktus, ir jānosaka, vai "attiecīgie nodarījumi pēc būtības ir savstarpēji nedalāmi saistīti laikā, [telpā] un [..] arī pēc to objekta"[15].

10 — Tiesas spriedums lietā C-436/04 *Van Esbroeck* (Krājums, I-2333. lpp.) tika pasludināts 2006. gada 9. martā. Ģenerāladvokāts Ruiss-Harabo Kolomers [*Ruiz-Jarabo Colomer*] savus secinājumus sniedza 2005. gada 20. oktobrī.

11 — Skat. 2006. gada 28. septembra spriedumu lietā C-150/05 *Van Straaten* (Krājums, I-9327. lpp.) un 2006. gada 28. septembra spriedumu lietā C-467/04 *Gasparini* u.c. (Krājums, I-9199. lpp.).

12 — Sprieduma 36. punkts.

13 — Sprieduma 38. punkts.

14 — Iepriekš 10. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Van Esbroeck*, 31., 32. un 35. punkts. Gadījumā, ja pastāv gan Kopienu, gan valsts tiesībās noteiktas sankcijas par tādiem pašiem nodarījumiem konkurences tiesību jomā, Tiesa piedevām ir noteikusi, ka, lai būtu piemērojams *ne bis in idem* princips, Kopienu un valsts tiesību aizsargātajām tiesiskajām interesēm ir jābūt identiskām. To iemeslu dēļ, kurus es minēju savu 2006. gada 15. jūnija secinājumu iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minētajā lietā *Gasparini* u.c. 155.–158. punktā, es uzskatu, ka ir iespējams atrisināt šķietamo pretrunu starp šiem diviem judikatūras virzieniem.

15 — Sprieduma 38. punkts.

37. No sprieduma lietā *Van Esbroeck* izriet, ka valsts tiesas kompetencē ietilpst jautājums par to, vai pret Krecingeru Vācijā celtās apsūdzības par cigarešu kontrabandu Grieķijā un Itālijā celtās apsūdzības par to pašu preču kontrabandu Itālijā attiecas uz nodarījumiem, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti laikā, telpā un arī pēc to objekta.

38. Šajā sakarā valsts tiesai jāatceras, ka spriedumā lietā *Van Esbroeck* Tiesa atzīmēja — notikumu virkne, kas sastāv no savstarpēji saistītiem eksporta un importa darījumiem, "principā [var] sevī ietver[t] nodarījumus, kas pēc to būtības [ir] nedalāmi [..] savstarpēji saistīti" [16]. Kā ģenerāladvokāts Ruiss-Harabo Kolomers [*Ruiz-Jarabo Colomer*] pareizi uzsvēris savos secinājumos šajā lietā, "ir smieklīgi runāt par importu un eksportu teritorijā, uz kuru attiecas tiesību sistēma, kas būtībā ir radīta, lai atbrīvotos no robežām gan attiecībā uz personām, gan precēm" [17].

39. Šo pašu pamatojumu pēc analoģijas var piemērot izskatāmajā lietā. Iesniedzējtiesa norāda, ka Krecingers attiecīgās kontrabandas preces no vietas, kurā tās tika ievestas Kopienā (Grieķijas), līdz to galamērķim (Apvienotajai Karalistei) bija iecerējis transportēt vienā pārbraucienā. Šī plāna īstenošanai noteikti bija nepieciešams šķērsot vairākas ES iekšējās robežas. Šīs robežu šķērsošanas ir vienoto vispārējo darbību izteiktas stadijas, ko nevar mākslīgi izdalīt. Principā var uzskatīt, ka tās ir saistītas laikā, telpā un (ņemot vērā tās vienojošā pārbrauciena galamērķi un to pamatā esošo vienoto ieceri) arī pēc to objekta. Cigarešu kontrabanda Grieķijā (Vācijā celtā apsūdzība) un cigarešu kontrabanda Itālijā, kravas automašīnai šķērsojot Itālijas robežu ceļā uz tās galamērķi Apvienotajā Karalistē (Itālijā celtās apsūdzības) tādēļ šķiet balstītas uz "tiem pašiem nodarījumiem" KĪŠN 54. panta izpratnē.

40. Tādēļ es ierosinu Tiesai uz pirmo jautājumu atbildēt šādi:

"Frāze "tie paši nodarījumi" KĪŠN 54. pantā attiecas uz nodarījumu identiskumu, kas jāizprot kā konkrēti apstākļi, kas savstarpēji nedalāmi saistīti laikā, telpā un arī pēc to objekta. Tas, vai fakti pamata tiesvedībā ir tādējādi saistīti, ir jautājums, uz kuru jāatbild kompetentajai valsts tiesai. Tomēr, ja tiesājamais no paša sākuma bija iecerējis transportēt kontrabandas preces no vietas, kurā preces tika ievestas Kopienā, līdz to galamērķim Kopienā vienā pārbraucienā, šī pārbrauciena gaitā veiktās secīgās robežu

16 — Sprieduma 37. punkts.

17 — Iepriekš 10. zemsvītras piezīmē minēto viņa secinājumu 52. punkts.

šķērsošanas principā var tikt uzskatītas par nodarījumiem, kas šajā izpratnē ir savstarpēji nedalāmi saistīti."

Otrais jautājums

41. Otrais jautājums sastāv no divām daļām.

Otrā jautājuma a) apakšpunkts, pirmā daļa

42. Iesniedzējtiesa vaicā, vai var uzskatīt, ka sods "jau ir izciests" vai "to izcieš" KĪŠN 54. panta izpratnē, ja ir ticis piespriests brīvības atņemšanas sods, kas saskaņā ar valsts tiesībām ir ticis piespriests nosacīti. Turpmāk es uz šīm divām prasībām atsaukšos kā uz "izpildes nosacījumu".

43. Es piekrītu visiem apsvērumus iesniegušajiem lietas dalībniekiem, ka KĪŠN 54. pantā ietvertā *ne bis in idem* principa izpratnē nosacīts brīvības atņemšanas sods ir uzskatāms par sodu, kas "jau ir izciests" vai kuru "izcieš".

44. Pat īss salīdzinošo tiesību pārskats parāda, ka, kaut gan konkrētās prasības katrā dalībvalstī ir atšķirīgas, visas dalībvalstis principā atzīst, ka, lai samazinātu soda smagumu, brīvības atņemšanas sods, kas ir ticis piespriests tiesājamajam, kurš ir ticis atzīts par vainīgu, sevišķos apstākļos var tikt piemērots nosacīti. Pamata filozofija ir tāda, ka attiecībā uz salīdzinoši neilgiem brīvības atņemšanas sodiem, kas piespriesti pārkāpējiem, par kuriem var domāt, ka nav ticams, ka tie izdarīs atkārtotu pārkāpumu, sabiedrības interesēs — un tāpat arī attiecīgās personas interesēs — nav pakļaut šos pārkāpējus ieslodzījuma vietu negatīvajai ietekmei. Pārkāpēja iekļaušanu atpakaļ sabiedrībā labāk var nodrošināt, piemērojot sodu nosacīti, ja vien pārkāpējs pārbaudes laikā izpilda zināmus nosacījumus.

45. Apstākļi, kad sods tiek piemērots nosacīti, dažādu valstu tiesību sistēmās ir atšķirīgi, tomēr starp tiem ir atrodamas būtiskas vispārīgas līdzības. Šie apstākļi attiecas uz nodarījuma smagumu (un tādējādi arī piemērojamā soda smagumu) un uz pārkāpēja personīgajiem apstākļiem. Tiesnesim, kurš lemj par piemērojamo soda mēru, attiecībā uz personīgo apstākļu izvērtēšanu ir zināma rīcības brīvība.

46. Ja brīvības atņemšanas sods tiek piemērots nosacīti, pārkāpējam vienmēr tiek uzlikts pienākums pārbaudes laikā izpildīt noteiktus kompetentās tiesas uzliktus nosacījumus. Šie nosacījumi dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi un ir atkarīgi arī no lietas apstākļiem. Kompetentās iestādes uzrauga to, vai pārkāpējs ievēro šos nosacījumus, un,

ja šie nosacījumi tiek pārkāpti, kompetentā tiesa ir pilnvarota izpildīt piespriesto sodu. Parasti tiesām ir rīcības brīvība, lemjot par to, vai piespriestais sods ir jāizpilda, tomēr dažos gadījumos tas ir jāizpilda obligāti. Vispārēji skatot, notiesājošs spriedums par cita kriminālnozieguma izdarīšanu parasti izraisīs nosacīti piespriestā soda izpildi.

47. Ja tiek izpildīts nosacīti piespriestais sods, tad sākotnēji piespriestais brīvības atņemšanas sods ir jāizcieš pilnā apmērā.

48. Tomēr, ja pārkāpējs izpilda pārbaudes laikā piemērojamos nosacījumus, tad (atkarībā no dalībvalsts) tiek atzīmēts, ka viņš ir pilnībā izcietis piespriesto sodu, vai arī tiek uzskatīts, ka pārkāpums nav ticis izdarīts un nav ticis piemērots notiesājošais spriedums.

49. Nosacītā brīvības atņemšanas sodā būtībā ir ietverts sods, kurš tiek izpildīts. Persona, kurai ir ticis piespriests nosacīts brīvības atņemšanas sods, ir tikusi tiesāta, notiesāta un tai ir ticis piespriests sods. Ar pārbaudes laika palīdzību, kura laikā šai personai ir jāizpilda zināmi obligāti nosacījumi, tās parastā rīcības brīvība tiek uz laiku ierobežota. Šī persona arī zina, ka, ja tā pārkāps nosacītā soda piemērošanas nosacījumus, tā visticamāk tiks nosūtīta uz ieslodzījuma vietu, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu. Šī persona dzīvo, šim Damokla zobenam karājoties pār tās galvu.

50. Līdz ar to ir skaidrs, ka nosacīts brīvības atņemšanas sods patiešām "soda" pārkāpēju, lai gan mazākā apmērā nekā reāls brīvības atņemšanas sods. Tādēļ tā tecēšanas gaitā tas ir jāuzskata par sodu, kas "jau ir izciests [vai] to izcieš" KĪŠN 54. panta izpratnē.

51. Es atzīmēšu arī, ka *valsts* kontekstā nosacīti sodīta persona parasti tiek uzskatīta par tādu, attiecībā uz kuru ir piemērojams *ne bis in idem* princips. Šī persona jau vienreiz ir tikusi tiesāta, un tai nevajadzētu bīties no tā, ka tā uz to pašu faktu pamata varētu tikt apsūdzēta atkārtoti [18]. Es neredzu iemeslu, kādēļ Šengenas nolīguma kontekstā šim secinājumam būtu jābūt citādam.

52. Tādēļ es Tiesai ierosinu uz 2. jautājuma a) apakšpunktu atbildēt šādi:

"Brīvības atņemšanas sods, kas ir ticis piespriests nosacīti ar nosacījumu, ka pārkā-

18 — Salīdz. ar analīzi par saikni starp tiesībām netikt divreiz tiesātam par to pašu nodarījumu (*double jeopardy*) un *ne bis in idem* principu, kas izklāstīta iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minēto manu secinājumu lietā *Gasparini* u.c. 72.–77. punktā.

pējs noteiktā laika posmā ievēro nosacījumus, kas ir tikuši piemēroti saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām, ir sods, kas jau ir izciests vai ko izcieš KĪŠN 54. panta izpratnē, un, ja tiek izpildīti citi šī panta nosacījumi, tā rezultātā jāpiemēro šajā pantā iekļautais *ne bis in idem* princips."

Otrā jautājuma b) apakšpunkts, otrā daļa

— Iepriekšējs apcietinājums

53. Iesniedzējtiesa vaicā vai KĪŠN 54. panta izpildes nosacījums ir ticis apmierināts, ja tiesājamais ticis īslaicīgi ievietots apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā un šādu apcietinājumu saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām ieskaita vēlākā brīvības atņemšanas soda izpildē. Ērtības labad es uz šo pēdējo jēdzienu atsaukšos kā uz "ieskaitīšanas principu".

54. Iesniedzējtiesa ir tieši ierobežojusi tās jautājumu tādējādi, ka tas attiecas uz gadījumu, kuros apcietinājuma termiņi ir īslaicīgi. Tomēr no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nav skaidrs, vai Krecingera īslaicīgie apcietinājumā Itālijā pavadītie laika posmi [19] tika pavadīti policijas apcietinājumā pratināšanai, neiesaistoties tiesnesim, vai arī viņš tika paturēts iepriekšējā apcietinājumā saskaņā ar kompetenta tiesneša rīkojumu. Iesniedzējtiesas jautājums tieši min abus apcietinājuma veidus. Tādēļ, un arī ņemot vērā iesniegtos rakstveida apsvērumus, es vispirms aplūkošu iepriekšēju apcietinājumu vispārīgi, neatkarīgi no tā ilguma, un, otrkārt, laiku, kas pavadīts policijas apcietinājumā.

55. Ir noderīgi uzsākt ar diviem sākotnējiem apsvērumiem.

56. Pirmkārt, iepriekšējs apcietinājums demokrātiskās sabiedrībās ir jutīga krimināltiesību un kriminālpolitikas joma, jo tas aizsargā vispārējas intereses, ierobežojot personu brīvību. Pamatprincips ir, ka pilsoņiem nevar atņemt brīvību, izņemot, ja kompetenta tiesa, izmantojot likumā noteiktu procedūru, personu ir notiesājusi par krimināl-

19 — Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu norāda, ka saistībā ar pirmo apsūdzību Krecingers policijas apcietinājumā pavadīja tikai vienu dienu. Par apcietinājuma ilgumu nav pieejama informācija saistībā ar otro apsūdzību Ankonā [*Ancona*].

nozieguma izdarīšanu [20]. Tieši šī iemesla dēļ Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija (turpmāk tekstā — "ECTK") iepriekšējam apcietinājumam paredz stingras procesuālas un materiālas garantijas [21]. Tāpat personām, kurām ir ticis piemērots iepriekšējs apcietinājums, bet kuras vēlāk ir tikušas atbrīvotas, neuzrādot apsūdzību, vai kuras ir tikušas tiesātas, bet attaisnotas, zināmos apstākļos var būt tiesības uz kompensāciju [22].

57. Otrkārt, iepriekšēja apcietinājuma mērķis nav (un nevarētu būt) apsūdzētā sodīšana par kriminālnoziegumu, par kura izdarīšanu viņš vēl nav ticis notiesāts. Kā ir norādījusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, iepriekšēja apcietinājuma mērķis ir novērst risku, ka tiesājamais varētu neierasties uz tiesas sēdi vai ka, ja viņš tiktu atbrīvots, viņa rīcība varētu apdraudēt tiesas spriešanu, viņš varētu veikt vēl kādus noziegumus vai radīt sabiedriskas nekārtības [23]. Līdz ar to, kā norāda Vācija, Spānija un Austrija, iepriekšējs apcietinājums tiek piemērots, pirms krimināltiesvedībā tiek pieņemts spriedums vai tā tiek atrisināta kādā citā veidā.

58. Tagad, pievēršoties iesniegtajam jautājumam, es piekrītu visiem apsvērumus iesniegušajiem lietas dalībniekiem (protams, izņemot Krecingeru), ka iepriekšējā apcietinājumā pavadītos laika posmus nevar uzskatīt par (daļēju vai pilnīgu) soda izpildi saskaņā ar KĪŠN 54. pantu.

59. KĪŠN 54. pants ir piemērojams tikai pēc tam, kad "ir pieņemts galīgais tiesas spriedums". Iepriekšējs apcietinājums tiek piemērots pirms tiesas procesa sākšanās. Tādējādi tas pēc definīcijas tiek piemērots pirms "ir pieņemts galīgais tiesas spriedums" piemērojamo noteikumu izpratnē. Līdz ar to saskaņā ar burtisku interpretāciju KĪŠN 54. pantu nevar piemērot attiecībā uz šādiem apcietinājumā pavadītiem laika periodiem, pat ja saskaņā ar valsts tiesībām tos ieskaita vēlāka brīvības atņemšanas soda izpildē.

60. Turklāt iepriekšēja apcietinājuma mērķi ir atšķirīgi no mērķiem, ko sabiedrība cenšas sasniegt, izpildot sodu [24].

20 — Skat. ECTK 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu.

21 — Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra attiecībā uz ECTK 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu ir ļoti plaša. Skat. it īpaši 2000. gada 31. jūlija spriedumu lietā Nr. 34578/97 *Ječius* pret Lietuvu (ECTK, 2000-IX).

22 — Kā tas ir, piemēram, Francijā.

23 — Skat., piemēram, 2003. gada 24. jūlija spriedumu apvienotajās lietās Nr. 46133/99 un 48183/99 *Smirnova* pret Krieviju (ECTK, 2003-IX, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 — Skat. iepriekš 57. punktu.

61. Līdz ar to es noraidu argumentu, ka persona, attiecībā uz kuru ir ticis piemērots iepriekšējs apcietinājums (it sevišķi, ja apcietinājums ir bijis īslaicīgs), tādēļ noteikti atbilst izpildes nosacījumam KĪŠN 54. panta izpratnē.

62. Tomēr, kā norāda Krecingers, Austrija, Nīderlande un Komisija, var pastāvēt apstākļi, kuros iepriekšējam apcietinājumam būs šādas sekas. Ja tiesājamais, kuram ir bijis piemērots iepriekšējs apcietinājums, tiek notiesāts un tam tiek piespriests brīvības atņemšanas sods, tad ir pieņemts galīgais tiesas spriedums un tajā mirklī ir ticis izpildīts KĪŠN 54. panta piemērošanas pirmais nosacījums. Šādos apstākļos jautājums ir, vai laiks, kas ticis pavadīts iepriekšējā apcietinājumā, ko saskaņā ar valsts tiesībām jāieskaita piespriestā brīvības atņemšanas soda izpildē, var tikt uzskatīts par tādu, kas izpilda KĪŠN 54. panta izpildes nosacījumu.

63. Atbildot uz šo jautājumu, ir jānošķir divas situācijas.

64. Pirmajā situācijā laiks, kas ir ticis pavadīts iepriekšējā apcietinājumā, ir vismaz tikpat ilgs kā ieslodzījuma termiņš, kas ir ticis piespriests saskaņā ar galīgo brīvības atņemšanas spriedumu. Ciktāl es esmu noskaidrojusi, visu dalībvalstu krimināltiesību sistēmās ir paredzēts kāds ieskaitīšanas principa [25] variants, ja tiek izpildīts brīvības atņemšanas spriedums. Kā pamatoti norāda Krecingera advokāts un Spānija, šis princips ir vispārējā samērīguma principa (un es piebilstu, ka arī taisnīguma) izpausme krimināltiesībās — sodam jābūt samērīgam ar nodarījumu. Līdz ar to saskaņā ar valsts tiesībām iepriekšēja brīvības atņemšana ir jāatskaita no piespriestajiem ieslodzījuma termiņiem. Ja iepriekšējā brīvības atņemšana ir vismaz tikpat ilga kā piespriestais ieslodzījums, ir jāuzskata, ka brīvības atņemšanas sods ticis izciests iepriekšējā apcietinājumā pavadītajā laikā. Citādi tiesājamajam tiktu piemērots smagāks soda mērs, nekā sabiedrībai šķiet adekvāts par šo nodarījumu.

65. Tas pats secinājums attiecas arī uz KĪŠN 54. pantu. Patiesībā šis secinājums ir neizbēgams, ja — kā to daru es — uzskata, ka ieskaitīšanas princips izriet no taisnīguma

25 — Šis princips Francijas krimināltiesībās tiek tieši minēts kā *principe d'imputation* vai Vācijas krimināltiesībās kā *Anrechnungsprinzip*. Skat. arī Lordu palātas (*House of Lords*) 2001. gada 27. jūlija spriedumu lietā *Regina* v *Governor of Her Majesty's Prison Brockhill, Ex parte Evans (Nr. 2)* (2 AC, 19. lpp.), kurā *Lord Hope of Craighead* atsaucās uz "vispārējo principu [..], ka laika posmi, kas pavadīti iepriekšējā apcietinājumā, kas attiecas tikai uz nodarījumu, par kuru apsūdzētajam tiek piemērots sods, jāņem vērā, aprēķinot laiku, kas apsūdzētajam pēc notiesāšanas jāpavada ieslodzījumā". Šis princips ir atspoguļots arī Pamatlēmuma 26. panta 1. punktā (kas ietilpst 3. nodaļā ar virsrakstu "Nodošanas sekas"), saskaņā ar kuru "izsniegšanas dalībvalsts ieskaita visus apcietinājuma termiņus, kas izciesti Eiropas apcietināšanas ordera izpildes rezultātā, kopējā brīvības atņemšanas laikā, kas būtu jāizcieš izsniegšanas dalībvalstī brīvības atņemšanas soda vai piespiedu līdzekļa piespriešanas rezultātā". Dažās dalībvalstīs, kā, piemēram, Vācijā un dažās Apvienotās Karalistes daļās, noteikumi par sodu noteikšanu ļauj kompetentajam tiesnesim noraidīt šī principa piemērošanu tādu iemeslu dēļ, kas attiecas uz apsūdzētā uzvedību iepriekšējā apcietinājumā. Tomēr visi šī principa izņēmumi ir pienācīgi jāpamato.

prasību un samērīguma principa piemērošanas kriminālatiesībās un tam tādēļ ES tiesībās ir vispārēja principa statuss [26]. No tā izriet, ka, pat ja valsts tiesībās *nebūtu* paredzēts ieskaitīšanas princips [27], ES tiesības liktu dalībvalstīm uzskatīt, ka KĪŠN 54. pantā ietvertais izpildes nosacījums ir izpildīts, ja notiesātā persona vienā dalībvalstī iepriekšējā apcietinājumā ir pavadījusi laika periodu, kas ir vienāds ar vai ilgāks par citā dalībvalstī piespriestā brīvības atņemšanas soda par to pašu nodarījumu ilgumu. Tā rezultātā KĪŠN 54. pants liegtu šo pašu personu saukt pie atbildības par to pašu nodarījumu.

66. Otrajā situācijā laika posmi, kas pavadīti iepriekšējā apcietinājumā, ir īsāki par galīgā brīvības atņemšanas soda ilgumu. Šīs situācijas ietvaros ir jānošķir divas situācijas.

67. Pirmajā situācijā notiesātā persona izcieš atlikušo ieslodzījuma termiņa daļu (tas ir — starpību starp piespriesto brīvības atņemšanas sodu un laiku, kas pavadīts iepriekšējā apcietinājumā) [28]. Ir acīmredzami, ka, tā kā sodu "izcieš", ir apmierināts KĪŠN 54. panta izpildes nosacījums. Pieņemot, ka tiek izpildīti pārējie KĪŠN 54. panta nosacījumi, citām dalībvalstīm nav tiesību šo personu atkārtoti saukt pie atbildības par to pašu nodarījumu.

68. Otrajā situācijā tiesājamais ir pavadījis laiku iepriekšējā apcietinājumā, bet brīdī, kad tiek pasludināts brīvības atņemšanas spriedums, ir brīvībā. Nevar uzskatīt, ka piespriestais sods jau ir izciests (jo vēl jāizcieš daļa soda), ne arī ka to izcieš (jo tiesājamais nav cietumā). Tādēļ nav ticis izpildīts izpildes nosacījums. Šajos apstākļos tiesājamais nevar atsaukties uz KĪŠN 54. pantu, ja citā dalībvalstī pret viņu tiek uzsākta kriminālatiesvedība par to pašu nodarījumu.

69. Pēdējā gadījumā tiesājamais, ievērojot Kopienu tiesības, tomēr varētu atsaukties uz ieskaitīšanas principu, lai laiku, ko viņš pavadījis iepriekšējā apcietinājumā pirmajā dalībvalstī, atskaitītu no otrajā dalībvalstī piespriestā ieslodzījuma termiņa.

26 — Skat. analīzi manu šodien sniegto secinājumu lietā C-367/05 *Kraaijenbrink* 53.–64. punktā.

27 — Protams, šāda iespēja ir tikai hipotētiska. Kā es esmu paskaidrojusi iepriekš, visu valstu kriminālatiesības atzīst iepriekšējā apcietinājumā pavadītā laika ieskaitīšanas principu.

28 — Vai iztur pārbaudes laiku, kas saistīts ar nosacītu (brīvības atņemšanas) sodu, kā aprakstīts iepriekš.

70. Kā es esmu norādījusi iepriekš, es uzskatu, ka ieskaitīšanas princips ir ES tiesību vispārējs princips, kas izriet no samērīguma principa krimināltiesībās un no taisnīguma principa, un kas ir atšķirīgs no, kaut gan ir saistīts ar *ne bis in idem* principu. Tādējādi noziedzīga nodarījuma izdarītājs var uz to tieši atsaukties.

71. Pat ja Tiesa noraidītu šo priekšlikumu, kā norāda Komisija un Zviedrija, saskaņā ar KĪŠN 56. pantu [29] dalībvalstij vienalga būtu pienākums atskaitīt citā dalībvalstī ieslodzījumā pavadīto laiku no brīvības atņemšanas soda, ko tā vēlētos piespriest.

72. KĪŠN 56. pantā lietotā plašā terminoloģija liecina, ka tas ir piemērojams tad, kad dalībvalstī jebkādu iemeslu dēļ tiek uzsākta tā paša tiesājamā kriminālvajāšana, kaut gan citā dalībvalstī attiecībā uz šo personu par šo pašu nodarījumu jau ir pieņemts galīgais tiesas spriedums [30]. Var saprast, ka tā var notikt gadījumā, ja piemērojams kāds no KĪŠN 55. pantā noteiktajiem izņēmumiem vai ja "ir pieņemts galīgais tiesas spriedums", bet nav izpildīts KĪŠN 54. panta izpildes nosacījums. Citos apstākļos būtu piemērojams KĪŠN 54. pantā ietvertais *ne bis in idem* princips.

— Laiks policijas apcietinājumā

73. Lielākajā daļā dalībvalstu policijai ir tiesības īslaicīgi apcietināt aizdomās turēto, lai viņu nopratinātu vai veiktu izmeklēšanas pasākumus. Lielākoties šāds apcietinājums nevar būt ilgāks kā 48 līdz 72 stundas, kurā laikā aizdomās turētajam jāstājas kompetenta tiesneša priekšā, kuram jāizlemj, vai atļaut turpmāku policijas apcietinājumu, apcietināt personu vai viņu atbrīvot, uzrādot vai neuzrādot apsūdzību [31]. Tāpat kā attiecībā uz iepriekšēju apcietinājumu (un to pašu iemeslu dēļ, kas attiecas uz personu brīvības prioritāti, būtiskām demokrātiskām vērtībām un tiesiskuma ievērošanu), policijas apcietinājums ir pakļauts stingriem nosacījumiem saskaņā ar ECTK 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu, kā tos interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa [32].

29 — Es uzskatu, ka KĪŠN 56. pants vienkārši apraksta vispārējo ieskaitīšanas principu (kas attiecas uz jebkādu iepriekšēju sodu, kas piespriests par to pašu nodarījumu, neatkarīgi no soda rakstura) attiecībā uz Šengenu un tikai attiecībā uz brīvības atņemšanas sodiem. Tas, ka gan 54., gan 56. pants ietilpst KĪŠN III sadaļas 3. nodaļā ar virsrakstu "*Ne bis in idem* principa piemērošana", pēc manām domām, negroza to, ka tie ir divi atšķirīgi ES tiesību principi. Es aplūkoju ieskaitīšanas principu iepriekš 26. zemsvītras piezīmē minēto savu secinājumu lietā *Kraaijenbrink* 53.–64. punktā un atsaucos uz šo analīzi.

30 — Iepriekš 26. zemsvītras piezīmē minētajā lietā *Kraaijenbrink*, Nīderlandes valdība dedzīgi apstrīdēja Komisijas mutvārdu apsvērumus šajā sakarā. Skat. manu secinājumu šajā lietā 54. punktu.

31 — Ir iespējams, ka noteikumi, kas attiecas uz par terorismu aizdomās turēto paturēšanu policijas apcietinājumā, būs mazāk liberāli.

32 — Vadošā lieta ir 1988. gada 29. novembra spriedums lietā *Brogan* u.c. pret Apvienoto Karalisti (A sērija, Nr. 145-B).

74. Es neredzu iemeslu, kāpēc KĪŠN 54. panta izpildes nosacijuma izpratnē policijas apcietinājumā pavadītam laikam jāpieiet citādi kā iepriekšējā apcietinājumā pavadītam laikam [33]. Spriešanas gaitai jābūt tādai pašai *mutatis mutandis*.

75. Tādēļ es ierosinu Tiesai uz otrā jautājuma otro daļu atbildēt šādi:

"Laiks, ko tiesājamais pavadījis apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā, nav jāuzskata par sodu, kas jau ir izciests vai ko izcieš KĪŠN 54. panta izpratnē, izņemot, ja šis laiks ir vismaz vienāds ar brīvības atņemšanas termiņu, kas noteikts ar galīgo tiesas spriedumu tiesvedībā, sakarā ar kuru tiesājamais ir bijis apcietinājumā policijā vai izmeklēšanas apcietinājumā."

Trešais jautājums

76. Ar trešo jautājumu ieniedzējtiesa vaicā, vai un kā KĪŠN 54. panta "izpildes nosacījuma" interpretāciju ietekmē Pamatlēmums. Arī trešais jautājums sastāv no divām daļām.

77. Kā es esmu norādījusi iepriekš [34], 2005. gada 18. jūlijā — tikai vienu dienu pirms Tiesā tika iesniegts šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesverfassungsgericht* atcēla tiesību aktu, ar kuru Pamatlēmums tika transponēts Vācijā. Šķiet, ka šobrīd Vācijā Pamatlēmums nav piemērojams. Tomēr jauns transponējošais likums tika pieņemts 2006. gada 20. jūlijā un stājās spēkā 2006. gada 2. augustā, pēc tam, kad bija notikusi tiesas sēde izskatāmajā lietā.

78. Kā ir norādījusi Čehijas Republika, nav skaidrs, kāpēc atbildei uz trešā jautājuma otro daļu, kura vaicā par aizmugurisku tiesas spriedumu ietekmi un it īpaši par Pamatlēmuma 5. panta 1. punkta ietekmi uz KĪŠN 54. pantu, ir nozīme attiecībā uz pamata tiesvedības iznākumu. Itālijas iestādes nav izdevušas Eiropas apcietināšanas orderi. Saskaņā ar lūgumu sniegt prejudicālu nolēmumu tās arī netaisās to darīt.

33 — Ir tiesa, ka dažās valstu sistēmās ir noteikts, ka atsevišķi laika posmi, kas ir tikuši pavadīti policijas apcietinājumā (parasti laika posmi, kas nav ilgāki kā 24 stundas), netiek atskaitīti no piespriestā ieslodzījuma termiņa. Tas ir parastā principa vērā neņemams izņēmums.

34 — 20. punkts.

79. Šo iemeslu dēļ var uzskatīt, ka trešais jautājums ir tīri hipotētisks un tātad saskaņā ar judikatūru nav pieņemams [35].

80. Tomēr, ņemot vērā pieejamo informāciju, ir iespējams, ka šiem jautājumiem, kuri acīmredzami attiecas uz ES tiesību interpretāciju, var būt nozīme attiecībā uz pamata tiesvedību. Tikai iesniedzējtiesa var veikt šādu izvērtējumu. Līdz ar to Tiesai principā ir pienākums sniegt nolēmumu [36].

Trešā jautājuma a) apakšpunkts, pirmā daļa

81. Turklāt attiecībā uz otro daļu iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu atzīmē, ka ārvalstu tiesās pēc aizmuguriska tiesas procesa pieņemtu spriedumu statuss Vācijā ir samērā pretrunīgs. Tādēļ šķiet, ka atbilde uz šo jautājumu patiesi varētu palīdzēt iesniedzējtiesai izlemt, kā attiekties pret šādiem spriedumiem KĪŠN 54. panta kontekstā, neatkarīgi no Pamatlēmuma 5. panta 1. punkta.

82. Tādēļ es ieteikšu atbildi uz abām trešā jautājuma daļām.

83. Es atzīmēju arī, ka trešais jautājums paredz situāciju, kurā Eiropas apcietināšanas orderis tiek izsniegts, lai "izpildītu brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli" pret personu, par kuru šis orderis ir izdots. Mana analīze ir ierobežota ar šiem apstākļiem.

84. Jautājuma pirmā daļa būtībā vaicā, vai jēdziena "izpilde" interpretāciju KĪŠN 54. panta izpratnē ietekmē tas, ka saskaņā ar Pamatlēmumu, kas ir ticis transponēts valsts tiesībās, izsniegšanas dalībvalsts, kurā tika pasludināts galīgais spriedums (šajā gadījumā Itālija), var jebkurā laikā lūgt izpildes dalībvalstij (šajā gadījumā Vācijai) apcietināt un nodot apsūdzēto personu, lai izpildītu šo spriedumu.

85. Es nesaprotu, kā Pamatlēmums ietekmē KĪŠN 54. pantā ietvertā izpildes nosacījuma interpretāciju.

35 — Skat., piemēram, iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Van Straaten*, 34. punkts.

36 — Turpat, 33. punkts.

86. Pamatlēmuma 1. pants noteic, ka apcietināšanas ordera izsniegšanas mērķis ir, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu "kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli".

87. Pamatlēmuma 3. panta 2. punkts kā vienu no Eiropas apcietināšanas ordera obligātās neizpildīšanas pamatiem tieši nosauc gadījumu, "ja izpildes tiesas iestāde ir informēta par to, ka par pieprasīto personu dalībvalstī pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tādām pašām darbībām, ar nosacījumu, ka, ja piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas dalībvalsts tiesībām".

88. No šīm tiesību normām un no loģikas izriet, ka, ja Eiropas apcietināšanas orderis, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, tiek izsniegts pēc tiesas procesa un notiesājoša sprieduma, KĪŠN 54. pantā ietvertais izpildes nosacījums pēc definīcijas nav ticis izpildīts. Ir skaidrs, ka Eiropas apcietināšanas orderis, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, ir ticis izsniegts tieši tāpēc, ka attiecīgais sods *nav* izciests vai *ne*tiek pašreiz izciests. Līdz ar to KĪŠN 54. pants nevar būt piemērojams. No tā neizbēgami izriet, ka *ne bis in idem* princips dalībvalstij neliedz uzsākt krimināltiesvedību par to pašu nodarījumu, pat ja attiecīgais tiesājamais par to pašu nodarījumu citā dalībvalstī ir ticis tiesāts un notiesāts.

89. Līdz ar to no paša Pamatlēmuma skaidri izriet, ka pašam Eiropas apcietināšanas orderim — un vēl jo mazāk tikai iespējai, ka tas varētu tikt izsniegts nākotnē — nav ietekmes uz *ne bis in idem* principu. Gluži pretēji, kā parāda 3. panta 2. punkts, no *ne bis in idem* principa ir atkarīgs tas, vai saskaņā ar Pamatlēmumu izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis tiks vai netiks izpildīts.

90. Šo secinājumu atbalsta arī fakts, ka, kā savos apsvērumos atzīmēja Austrija, Šengenas nolīguma Līgumslēdzējas puses [37] nav tās pašas, uz kurām attiecas Pamatlēmums. Ja KĪŠN 54. pantā ietvertā *ne bis in idem* principa piemērošana būtu atkarīga no Pamatlēmuma normām, tad tā rezultātā rastos tiesiskā nenoteiktība.

37 — Pamatlēmums ir piemērojams attiecībā uz visām ES dalībvalstīm, bet KĪŠN ir piemērojama tikai attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras ir pilnībā transponējušas Šengenas *acquis*, kā arī uz Norvēģiju un Īriju kā KĪŠN Līgumslēdzējām pusēm; uz Apvienoto Karalisti un Īriju *inter alia* attiecas KĪŠN 54.–58. pants. Skat. manu secinājumu iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minētajā lietā *Gasparini* u.c. 75. punktu.

91. Tādēļ es ierosinu Tiesai uz trešā jautājuma pirmo daļu atbildēt šādi:

"Jēdzienu "izpilde" KĪŠN 54. panta izpratnē neietekmē tas, ka dalībvalsts, kurā tiesājamais saskaņā ar valsts tiesībām ir ticis notiesāts ar galīgu un saistošu spriedumu, saskaņā ar Padomes pamatlēmumu par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm var jebkurā laikā izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi apsūdzētā nodošanai, lai izpildītu šo spriedumu."

Trešā jautājuma b) apakšpunkts, otrā daļa

92. Trešā jautājuma otrajā daļā būtībā vaicāts, vai KĪŠN 54. pantā iekļautā izpildes nosacījuma interpretāciju ietekmē tas, ka spriedums, par kuru tiek izdots Eiropas apcietināšanas orderis, pieņemts aizmuguriski.

93. Iesniedzējtiesa šo jautājumu analizē, atsaucoties uz Pamatlēmuma 5. panta 1. punktu. Tā uzskata, ka tas, ka šīs tiesību normas paredzētajos apstākļos ir iespējams uzstāt uz lietas atkārtotu iztiesāšanu, var likt šaubīties par to, vai Itālijas notiesājošos spriedumus var uzskatīt par "galīgiem" tiesas spriedumiem KĪŠN 54. panta izpratnē (pieņemot, ka jēdzienu "galīgs" nav jāinterpretē tikai saskaņā ar valsts likumdošanu). Tā pievērš uzmanību faktam, ka nodarījumi, kas saistīti ar vairākām dalībvalstīm un kas vērsti arī pret Kopienas finansiālajām interesēm, būtībā varētu palikt nesodīti. Tā notiktu, ja vienā dalībvalstī aizmuguriski pieņemts tiesas spriedums liegtu celt apsūdzības citās dalībvalstīs, bet šis aizmuguriski pieņemtais spriedums netiktu izpildīts un valsts, kurā šis spriedums tika pieņemts, necenstos to izpildīt [38].

94. Jautājuma formulējums koncentrējas uz ietekmi, kas pirmās dalībvalsts aizmuguriskiem spriedumiem varētu būt uz KĪŠN 54. pantā ietvertā izpildes nosacījuma interpretāciju. Tomēr, kā pareizi ir atzīmējuši vairāki lietas dalībnieki, kas iesniedza apsvērumus, drīzāk šķiet, ka iesniedzējtiesas jautājuma būtība ir, vai aizmuguriski spriedumi var tikt uzskatīti par "galīgiem" tiesas spriedumiem KĪŠN 54. panta izpratnē.

95. Pamatlēmuma 5. panta 1. punkts tieši aplūko sekas, kādas aizmuguriskiem sprie-

38 — Pēc iesniedzējtiesas domām, tieši tas notika attiecībā uz Itālijā piespriestajiem sodiem.

dumiem ir attiecībā uz Eiropas apcietināšanas orderi. 5. panta 1. punkts noteic, ka, "ja pavēste nav tikusi tieši izsniegta attiecīgajai personai vai ja tā citādi nav informēta par tiesas sēdes vietu un laiku un tāpēc nolēmums pieņemts aizmuguriski", tad izpildes dalībvalsts var pakļaut šīs personas nodošanu nosacījumam, ka "izsniegšanas tiesu iestāde sniedz garantijas, ko uzskata par pietiekamām, lai garantētu personai, par kuru izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ka tai būs iespēja lūgt lietas atkārtotu iztiesāšanu izsniegšanas dalībvalstī un ka tā tiks tiesāta klātienē".

96. Šī tiesību norma atspoguļo prasības, ko Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir noteikusi savā judikatūrā par ECTK 6. pantu (tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu). Saskaņā ar šo judikatūru (un pretstatā Polijas izvirzītajai pozīcijai) aizmuguriski tiesas procesi paši par sevi nav pretrunā KĪŠN 6. pantam. Tomēr, lai novērstu netaisnīgumu, tie jāveic saskaņā ar ECTK noteiktajām stingrajām procesuālajām un būtiskajām prasībām. Būtībā saskaņā ar ECTK aizmuguriski tiesas procesi ir pieļaujami tikai tad, ja tiek neapstrīdami atzīts, ka tiesājamais ir atteicies no tiesībām būt klāt tiesas procesā vai arī viņš ir tīši atstājis attiecīgo teritoriju [39].

97. Ja trešā jautājuma otrā daļa tiktu izprasta burtiski, tad (kā pareizi atzīmē Spānija) vienkāršā atbilde būtu tāda, ka tam, ka galīgie spriedumi tiek pieņemti aizmugurisku tiesas procesu rezultātā, nav nozīmes attiecībā uz KĪŠN 54. pantā noteikto izpildes nosacījumu. Tas, ka tiek izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, lai izpildītu aizmugurisku spriedumu, pēc definīcijas nozīmē, ka KĪŠN 54. panta izpildes nosacījums nav ticis apmierināts. Tam, vai šis nosacījums nav ticis apmierināts tāpēc, ka tiesājamais ir ticis notiesāts aizmuguriski (un tādēļ nebija ticams, ka spriedums varētu tikt izpildīts), vai tāpēc, ka notiesātais ir izvairījies no izpildes pēc sprieduma pieņemšanas, nav nozīmes attiecībā uz vienkāršo faktu, ka spriedums nav ticis izpildīts. Līdz ar to tam, ka šī ordera izpildi vai neizpildi var ietekmēt Pamatlēmuma 5. panta 1. punkts, nevar būt nozīme attiecībā uz KĪŠN 54. panta pareizu interpretāciju [40].

98. Kā es esmu norādījusi, faktiski uzdotā jautājuma pamatā ir jautājums par to, vai, ņemot vērā Pamatlēmuma 5. pantu, aizmugurisku spriedumu ir jāuzskata par "galīgu" tiesas spriedumu KĪŠN 54. panta izpratnē.

39 — Eiropas Cilvēktiesību tiesa 2006. gada 1. marta sprieduma lietā Nr. 56581/00 *Sejdovic* pret Itāliju [*GC*] 81. un turpmākajos punktos nesen sniedza to principu kopsavilkumu, kuri attiecas un aizmuguriskiem tiesas procesiem.

40 — Skat. iepriekš 85.–90. punktā izklāstīto analīzi attiecībā uz trešā jautājuma pirmo daļu, kas ir piemērojama arī šeit.

Atbildi uz šo jautājumu daļēji var atrast spriedumā apvienotajās lietās *Gözütok* un *Brügge* [41]. Tiesa šajā lietā atzina, ka nolēmumus, kuru rezultātā saskaņā ar valsts tiesībām tiek galīgi izbeigta tiesvedība vai galīgi pārtraukta krimināl vajāšana, ir jāuzskata par "galīgiem" tiesas spriedumiem KĪŠN 54. panta izpratnē.

99. Kā netieši norāda gan Tiesas spriedums apvienotajās lietās *Gözütok* un *Brügge*, gan paša KĪŠN 54. panta teksts, ir skaidrs, ka notiesāšanas valsts tiesību sistēma noteic to, vai un pie kādiem apstākļiem sprieduma, tostarp aizmuguriska sprieduma, rezultātā saskaņā ar valsts tiesībām tiek galīgi izbeigta krimināltiesvedība par to pašu nodarījumu un šis spriedums ir galīgs. Šis secinājums atbilst citiem starptautiskiem tiesību aktiem, it sevišķi ECTK 7. protokola 4. pantam, kas regulē *ne bis in idem* principa piemērošanu valsts līmenī. Visi šie tiesību akti ļauj attiecīgajai valsts tiesību sistēmai izlemt, kas ir galīgs spriedums krimināltiesvedībā [42].

100. Līdz ar to, izvērtējot prasību, kas balstīta uz KĪŠN 54. pantu, visām citām dalībvalstīm ir pienākums ņemt vērā to, vai notiesājošā dalībvalsts uzskata, ka aizmuguriskais spriedums ir "galīgs" tiesas spriedums. Ja tas tā ir un tiek izpildīti pārējie KĪŠN 54. panta nosacījumi, tad saskaņā ar KĪŠN 54. panta pamatā esošo savstarpējā uzticības principu šī sprieduma rezultātā pārnacionālajā Šengenas kontekstā ir jāpiemēro *ne bis in idem* princips [43].

101. Uz šo secinājumu attiecas viens nozīmīgs nosacījums. Aizmuguriskajam tiesas procesam, kura rezultātā tika pieņemts spriedums, ir jāatbilst ECTK 6. pantam. Saskaņā ar ES tiesību vispārējiem principiem un LES 6. panta 1. un 2. punktu šīs prasības ir piemērojamas arī ES kontekstā. Aizmuguriskais spriedums, kas neatbilst ECTK noteikumiem — pat ja saskaņā ar valsts tiesībām tas tiktu izskatīts par likumīgu un galīgu — *ipso facto* pārkāptu tos ES tiesību vispārējos principus, kuri ietver cilvēktiesības un pamattiesības. Tā rezultātā to nevarētu likumīgi uzskatīt par "galīgu" tiesas spriedumu KĪŠN 54. panta izpratnē.

41 — 2003. gada 11. februāra spriedums apvienotajās lietās C-187/01 un C-385/01 (*Recueil*, I-1345. lpp.).

42 — Skat. arī 1966. gada Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 14. panta 7. punktu, kas noteic, ka "nevienu nedrīkst atkārtoti notiesāt par noziegumu, par kuru viņš jau ticis galīgi notiesāts vai attaisnots *saskaņā ar katras valsts likumu un krimināl procesa noteikumiem*".

43 — Skat. iepriekš 41. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu apvienotajās lietās *Gözütok* un *Brügge*.

102. Tieši šī iemesla dēļ Pamatlēmuma 5. panta 1. punkts atspoguļo Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru par ECTK 6. pantā paredzētajiem nosacījumiem, lai noteiktu vai aizmugurisks spriedums ir likumīgs.

Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots, lai izpildītu sodu, kas piespriests ar aizmugurisku spriedumu.

103. Tādēļ es Tiesai ierosinu uz trešā jautājuma otro daļu atbildēt šādi:

"Jēdzienu izpilde KĪŠN 54. panta izpratnē neietekmē tas, ka saskaņā ar Pamatlēmuma 5. panta 1. punktu izpildes valsts tiesu iestādēm nav pienākuma automātiski izpildīt Ja saskaņā ar notiesājošās dalībvalsts tiesību sistēmu aizmuguriska sprieduma rezultātā tiek galīgi izbeigta krimināltiesvedība, šis spriedums ir galīgs KĪŠN 54. panta izpratnē, ar noteikumu, ka tiesas process ir izpildījis LES 6. panta un Kopienu tiesību vispārējo principu prasības, kas garantē Eiropas cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā noteikto pamattiesību ievērošanu."

Secinājumi

104. Ņemot vērā iepriekš minēto, es uzskatu, ka Tiesai uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem būtu jāatbild šādi:

1) frāze "tie paši nodarījumi" KĪŠN 54. pantā attiecas uz nodarījumu identitāti, kas jāizprot kā konkrēti apstākļi, kas savstarpēji nedalāmi saistīti laikā, telpā un arī

pēc to objekta. Tas, vai fakti pamata tiesvedībā ir tādējādi saistīti, ir jautājums, uz kuru jāatbild kompetentajai valsts tiesai. Tomēr, ja tiesājamais no paša sākuma bija iecerējis transportēt kontrabandas preces no vietas, kurā preces tika ievestas Kopienā, līdz to galamērķim Kopienā vienā pārbraucienā, šī pārbrauciena gaitā veiktās secīgās robežu šķērsošanas principā var tikt uzskatītas par nodarījumiem, kas šajā izpratnē ir nedalāmi saistīti;

2) a) brīvības atņemšanas sods, kurš ir ticis piespriests nosacīti ar noteikumu, ka pārkāpējs noteiktā laika posmā ievēro nosacījumus, kas ir tikuši piemēroti saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām, ir sods, kas jau ir izciests vai ko izcieš KĪŠN 54. panta izpratnē, un, ja tiek izpildīti citi šī panta nosacījumi, tā rezultātā jāpiemēro šajā pantā iekļautais *ne bis in idem* princips;

2) b) laiks, ko tiesājamais pavadījis apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā vienā dalībvalstī, nav jāuzskata par sodu, kas jau ir izciests vai ko izcieš KĪŠN 54. panta izpratnē, izņemot, ja šis laiks ir vismaz vienāds ar brīvības atņemšanas termiņu, kas noteikts ar galīgo tiesas spriedumu tiesvedībā, sakarā ar kuru tiesājamais ir bijis apcietinājumā policijā vai izmeklēšanas apcietinājumā;

3) a) jēdzienu "izpilde" KĪŠN 54. panta izpratnē neietekmē tas, ka dalībvalsts, kurā tiesājamais saskaņā ar valsts tiesībām ir ticis notiesāts ar galīgu un saistošu spriedumu, saskaņā ar Padomes pamatlēmumu par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm var jebkurā laikā izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi apsūdzētā nodošanai, lai izpildītu šo spriedumu;

3) b) jēdzienu "izpilde" KĪŠN 54. panta izpratnē neietekmē tas, ka saskaņā ar Pamatlēmuma 5. panta 1. punktu izpildes valsts tiesu iestādēm nav pienākuma automātiski izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots, lai izpildītu sodu, kas piespriests ar aizmugurisku spriedumu.

Ja saskaņā ar notiesājošās dalībvalsts tiesību sistēmu aizmuguriska sprieduma rezultātā tiek galīgi izbeigta krimināltiesvedība, šis spriedums ir galīgs KĪŠN 54. panta izpratnē, ar noteikumu, ka tiesas process ir izpildījis LES 6. panta un Kopienu tiesību vispārējo principu prasības, kas garantē Eiropas cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā noteikto pamattiesību ievērošanu.